

ikke, og derfor har jeg ikke paa den Maade som det ærede Medlem Betænkelse ved Forslaget. — De andre Vædringsforslag kan jeg tiltræde.

Ordføreren (Høst): Den højtærede Indenrigsminister udtalte i Slutningen af sit Foredrag, over for det ærede 4de Medlem for 1ste Kred (Det. Hansen), at der egentlig ikke var nogen Grund til at nære Betænkelse ved Vædringsforslaget under Nr. 68, hvor der staar, at den berettigede maa fratage den, der gør sig skyldig i uløblich Jagt, hans Gevær og andre Jagtrevvisitter. Jeg skal gøre den ærede Landsstingsmand opmærksom paa, at dette vist er en Fremgangsmaade, der nu benyttes i meget høj Grad, men vi have ment, at det var bedre, at der blev Lovhjemmel for den. I Særdeleshed naar man har Ret til at anholde den vedkommende, maa man ogsaa have Ret til at tage Jagtrevvisitterne fra ham, ellers bliver Anholdelsen temmelig tvivlsom. — Hvad i øvrigt den ærede Landsstingsmand fremkom med af juridiske Bemærkninger, skal jeg gerne tage under Overvejelse inden Sagens næste Behandling. Paa de Udtalelser mod Jagttegn, vi hørte af den ærede 2den Landsstingsmand for 1ste Kred (Th. Nielsen) skal jeg ikke gaa nærmere ind. Jeg tror ikke, vi kunne blive enige, selv om vi vedblive at tale om denne Sag. Jeg skal dog kun gøre opmærksom paa, at Flertallet ikke har ment, at alle Krybskytter ville løse Jagttegn, tværtimod, vi have udtrykkelig sagt, at det er kun de professionelle Krybskytter, der selvfølgelig ville løse Jagttegn, derimod ikke de lejlighedsvisse Krybskytter; altsaa vil Jagttegn dog have nogen Virkning lige over for Krybskytteriet.

Det. Hansen: Jeg synes, den højtærede Minister og den ærede Ordfører ikke ganske ere opmærksomme paa, hvad der for mig var Pointen med Henhyn til Forslaget under Nr. 68; det er ikke saa meget det, der staar, at den jagtberettigede kan fordre Udlevering, altsaa at han har Krav paa, at vedkommende udleverer sit Gevær og sine Jagtrevvisitter, nej, det er det, at man giver den jagtberettigede ligefrem Anvisning paa med Magt — det maa jo være Meningen — at tage Geværret fra Manden. Det er meget muligt, som den ærede Ordfører sagde, at det er noget, der nu hyppig sker, men det har jo ogsaa givet Anledning til Ulykker; det giver ganske naturlig Anledning til Slagsmaal, og det ender med, at Geværret gaar af og skyder den ene eller den anden Part. Den ærede Ordfører maa jo dog erkende, at det er i Strid med Lovgivnin-

gens almindelige Princip: at man ikke har Ret til at tage sig selv til Rette. Den paa-gældende kan føres til den nærmeste Politimyndighed; men at man ligefrem skulde kunne anvende den Slags Vold, der her er Tale om, synes jeg ikke er rigtig. — Maa jeg blot over for den højtærede Minister bemærke, at naar man har bestemt i Lovgivningen, at et vist Anliggende skal forfølges som offentlig Politisag, ved jeg ikke rettere, end at det er Politimesterens Pligt ex officio at efterspore og paatale de Forsejler, der begaa i hans Jurisdiktion. Jeg tror ikke, at en Politimester vil være berettiget til at stille sig saaledes, som den højtærede Minister mente, han kunde. Politimestrene fortære jo for øvrigt ikke under den højtærede Indenrigsminister, saa det er muligt, at han for saa vidt ikke kender det Forhold, men han vil da kunne raadsføre sig med sin Kollega, Justitsministeren, i saa Henseende.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Afstemningen vil nok volde en Del Vanskelighed, der er jo desværre nogen Uhydelighed til Stede, og flere af Vædringsforslagene ere indbyrdes afhængige af hinanden; skulde Fejl indløbe — og derfor frygter jeg — maa og kunne de jo rettes til 3dje Behandling. Jeg ved vel — og det antydede jo ogsaa den højtærede Minister — at Sagen jo har senere Stadier at gennemløbe, ogsaa andet Sted, men jeg maa dog for Landsstingets Skyld holde paa, at Tinget ikke lader Sagen komme fra sig, før den er i en saadan Form, som Landsstinget finder, den bør være, om end det er høist sandsynligt, at Forslaget vil vende tilbage til os. Den ærede Minister udtalte, at han ikke begærede særlig Afstemning over Vædringsforslaget Nr. 63. Jeg finder dog dette Punkt saa vigtigt, og jeg ved, at der derom er saadanne Meningsforskelligheder her i Salen, at det bør gøres til Genstand for Afstemning.

Der stredes derefter til Afstemning.

1) Vædringsforslag under Nr. 50 af Eriksen, N. Hansen og Th. Nielsen:

Kapitel III. udgaar, hvorhos Bestemmelserne i § 25, sidste Stykke, § 29, 4de og 5te Stykke, samt § 33, 1ste Stykke, og 36, 2det Stykke, ligeledes udgaa.

forfattedes med 24 Stemmer mod 17.